

यम् । यस्य सन्निधमात्रेण देहेन्द्रियमनोधियः । विषयेषु स्वकीयेषु वर्तन्ते प्रेरिता इव । अहङ्कारादिदेहान्ता विषयाश्च सुखादयः । वेदान्ते षट्पद्वयेन नित्यबोधस्वरूपिणा । एषोऽन्तरात्मा पुरुषः पुराणोऽनिरन्तराखण्डसुखानुभूतिः । सदैकरूपः प्रतिबोधमात्रो येनेषिता वागवन्धरन्ति । अत्रैव सत्यात्मनि धीगुहायामव्याकृताकाशउरूपकाशः । आकाश उच्चैरविवत् प्रकाशते स्वतेजसा विश्वमिदं प्रकाशयन् । ज्ञाता मनोऽहङ्कृतिविक्रियाणां देहेन्द्रियप्राणकृतक्रियाणाम् । अवोऽग्निवत्ताननुवर्त्तमानो न चेष्टते न विकरोति किञ्चन । न जायते नो म्रियते न वर्द्धते न क्षीयते नो विकरोति नित्यः । विलायमानेऽपि वपुष्यमग्निं न लोयते कम्ब इवाम्बरं स्वयम् । प्रकृतिविकृतिभञ्जः शुद्धबोधस्वभावः सदसदिदमशेषं भासयन्निर्विशेषः । विलसति परमात्मा जाग्रदादिष्ववस्थास्वहमहमिति साक्षात् साक्षिरूपेण बुद्धेः । नियमितमनसाहं त्वं समात्मानमात्मन्यवमहमिति साक्षाद्विद्धि बुद्धिप्रसादात् । जनिमरणतरङ्गापारसंसारसिन्धुं प्रतरं भव कृतार्थो ब्रह्मरूपेण संस्थः । अत्रानात्मन्यहमिति मतिर्वन्ध एषोऽस्य पुंसः प्राप्नोऽज्ञानाज्जननसरणक्षेप संपातहेतुः । येनैवायं वपुरिदमसत् सत्त्वमित्यात्मबुद्ध्या पुष्ययुगलवति विषयैस्तन्तुभिः कोशकहतम् । अतस्मिंस्तद्बुद्धिः प्रभवति निम्नस्थं तमसा विवेकाभावाद्देहसुरति भुजगे रज्जुविषया । ततोऽनर्थव्रातो निपतति समादातुरधिकस्ततो योऽसदुपाहः स हि भवति बन्धः शृणु सखे ! । अखण्डनित्याद्वयबोधशक्त्या स्फुरन्तमात्मानमनन्तवैभवम् । समाष्टणोत्थावृत्तिशक्तिरेषा तमोमयी राक्षरिवार्कविम्बम् । तिरोभूते स्वात्मन्यमलतरतेजोवति पुमाननात्मानं मोहादहमिति शरीरं कलयति । ततः कामक्रोधप्रवृत्तिभिरसं बध्ननगुणैः परं विक्षेपाख्या रजस उदशक्तिर्व्यवयति । महामोहप्राहृयसमगलितमावगमनो धियोनानावस्थास्वयमभिनयस्तदगुणतया । अपारे संसारे विषयविषपूरे जलनिधौ निमज्जप्रोम्बज्ज्वायं भ्रमति कुमतिः कुत्सितगतिः । भातुप्रभासज्जनितावृत्तपङ्क्तिर्भातुं तिरोधाय विजृम्भते यथा । आत्मोदिताहङ्कृतिरात्मतत्त्वं तथा तिरोधाय विजृम्भते स्वयम्” ।

शरीरमध्ये आत्मध्यानस्थानं स्वरूपञ्च या० श्रुतौ मितचरावाञ्चोक्तम् । “हासप्रतिवृत्त्याणि हृदयादभिनिःसृताः । हितार्हिता नाम नाद्यास्तासां मध्ये शयिप्रभम् । मण्डलवन्त्य मध्यस्थ आत्मा दीपइवाचलः । सरोयस्तं

विदित्वेह पुनराजायते न तु” या० । “हृदयप्रदेशादभिनिःसृताः कदम्बसुमकेगणवत्सर्वतो भिर्गता हितार्हितकरत्वेन हितार्हितेति संज्ञा हासप्रतिवृत्त्याणि नाद्यो भवन्ति । अपरास्तिनोनायस्तासामिडापिङ्गलाख्ये द्वे नाद्यो सव्यदक्षिणपार्श्वगते हृदि विषयस्ते नासाविवरसम्बन्धे प्राणापानायतने । सुषुम्णाख्या पुनस्तृतीया दण्डवन्मध्ये ब्रह्मरन्ध्रनिर्निर्गता । तासां नाडीनां मध्ये मण्डलवृन्दप्रभम् । तस्मिन्नात्मा निवातस्थदीपइवाचलः प्रकाशमान आस्ते । स एवमूतो ज्ञातव्यः । यतस्तत्त्वान्नात्करणादिः संसारे न पुनः संसृत्यतत्त्वमाप्नोति” मितम् ।

आत्मगच्छन्निर्गच्छन्नेतानामात्मनाम् “यदाप्नोति यदान् दत्ते यश्नानि विषयान् ब्रह्मन् । यश्चायं मनतोभावस्वप्नादात्मेति कथ्यते” अन्यत्र च “प्रत्ययपः पराग्रुपात् व्यावृत्तोऽनुभवात्मकः । प्रयते यः स यात्मेति प्राप्तरात्मविदोजनाः इति” स च पञ्चधा । “मतात्मा निन्दयात्मा च प्रत्यगात्मा तथा भवान् । आत्मा च परमात्मा च त्वमेकः पञ्चधा सतः” इत्येकस्यात्मानो भूतादिषु ग्रथितानत्येनावस्थितेः पञ्चविधम् । “त्यज्यमानेऽपि न त्यक्तः प्राप्यमाणेऽपि नाप्यते । आगमापायसाक्षी यः स आत्मानुभवात्मकः” इति तत्र देहे “भर्तृपूषसि निजिपतीनायात्मनोमधुमदेऽग्रमितानाम्” किरा० “आत्मनोऽज्ञानं” मज्झि० “प्रभाविनं भाविनमन्तमात्मनः” साधः । आत्मनोऽनित्यत्वेन देहस्थैवान्तकत्वमिह विवक्षितम् तदन्तश्चिन्तनस्यात्मशब्दार्थत्वेऽपि शिष्टे नाशान्वयासम्भवात् विशेषणं तदन्वयः । एवं “व्यापादयेद्य आत्मानमित्यादौ” “ये केवात्मनोजना” इत्यादौपि “स्थितः सर्वोऽन्तेमोक्षी” क्रान्त्या भर्तुरात्मना” रघुः । “आत्मना शरीरेण” मज्झि० “अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मानं वृजाम्यहम्” गीता । यत्ने “कर्मणा त्वपरोयोऽसौ बन्धमोक्षैः स युज्यते” इति कर्मणि आत्मा यतोयस्तेत्यर्थः । भूतात्मेत्यादौ आत्मशब्दः गौणः आत्मोपकरणत्वात् आत्मजन्यत्वाद्वा “तस्याद्वा एतस्यादात्मन आकाशः सम्भूतः” इत्यादिश्रुत्या भूतानामात्मन उत्पत्तिप्रतिपादनात् । अत्रावे, बुद्धौ च “तमात्मसम्पन्नमनिन्दितात्मा” रघुः । “अनिन्दितात्मा अगर्हितस्वभावः आत्मसम्पन्नं बुद्धिसम्पन्नम्” मज्झि० । १२ देहावच्छिद्ये चैतन्ये च “आत्मैव ज्ञातमनो बन्धुनात्मैव रिपुरात्मनः” श्रुतिः । अन्तःकरणे, “आत्मानमात्मना वेदसि” कुमा० । “तत्त्वमोऽकुरुतात्मनी श्वाम्”